

وکاوی مفاهیم ظلم ستیزی و عدالت خواهی در نهضت شیعی سربداران خراسان

پدیدآورده (ها) : نجمی، شمس الدین؛ قره‌چاقی، سعیده

تاریخ :: جندیشاپور :: پاییز 1394، سال اول - شماره 3

از 96 تا 106

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1234672>

دانلود شده توسط : رسول جعفریان

تاریخ دانلود : 12/12/1397

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تأثیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

فصل نامه جندی شاپور، دانشگاه شهید چمران

سال یکم، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۴

واکاوی مفاهیم ظلم‌ستیزی و عدالت‌خواهی در نهضت شیعی سربداران خراسان

شمس الدین نجمی^۱ (نویسنده مسئول)

سعیده قره‌چاقی^۲

تاریخ دریافت: ۹۴/۷/۲۷

تاریخ پذیرش: ۹۴/۹/۲

چکیده

ظلم‌ستیزی و عدالت‌طلبی از اهداف بسیاری از جنبش‌ها در تاریخ ایران بوده است. این مفاهیم زمانی بر جسته می‌شدند که مردم تحت سلطه حاکمان مستبد قرار داشتند و اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی رو به وخامت گذاشت. عصر مغولان و ایلخانان از جمله این دوره‌های تاریخ ایران است که ظلم و بی‌عدالتی در جامعه گسترش یافت و باعث پدید آمدن جنبش‌های مردمی ظلم‌ستیز و عدالت طلب شد. نهضت شیعی سربداران در قرن هشتم هجری قمری از جنبش‌های ظلم‌ستیز و عدالت طلب مخالف مغولان بود که توانست با بازنگری مفاهیم ظلم‌ستیزانه و عدالت طلبانه شیعی حدود نیم قرن در خراسان حکومتی را تشکیل دهد. این پژوهش می‌کوشد تا پاسخی به این سوال دهد که چرا مفهوم ظلم‌ستیزی و عدالت طلبی بیشترین نقش را در تشکیل و موقیت حکومت سربداران خراسان داشته است؟ نتایج پژوهش بر این نکته تأکید دارد که عدالت طلبی و ظلم‌ستیزی نهضت سربداران تحت تأثیر نهضت عاشورا و فرهنگ اهل بیت قرار داشته است و این نهضت با توسل به این مفاهیم موفق به تشکیل حکومت شد. لذا شناسایی و معرفی اهداف ظلم‌ستیزانه و عدالت طلبانه نهضت شیعی سربداران از اهداف این پژوهش به شمار می‌آید. روش تحقیق به شیوه توصیفی و تحلیل و متکی بر منابع کتابخانه‌ای است.

واژگان کلیدی: سربداران، ظلم‌ستیزی، عدالت‌طلبی، مغولان.

۱. دانشیار گروه تاریخ دانشگاه شهید باهنر کرمان sh.najmi@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی دانشگاه شهید باهنر کرمان saeideghare68@gmail.com

مقدمه

حملات مغولان به سرزمین ایران در قرن هفتم هجری قمری، دوره‌ای پر از تنش سیاسی و همراه با کشtar و غارت به همراه آورد. در چنین شرایط سیاسی و اجتماعی، هرگاه مردم ایران به قیام یا نهضتی دست می‌زدند با واکنش قهرآمیز مغولان روپرتو می‌شدند. با در گذشت ابوسعید ایلخانی آخرین فرمانروای ایلخانی مغول، سرزمین ایران درگیر کشمکش‌های داخلی و جنگ‌های جانشینی بین فرماندهان و امیران مغولی شد. این جنگ‌ها برای مردم ستم دیده ایران خصوصاً مردم خراسان نتیجه‌ای جز ناامنی و افزایش مالیات‌ها نداشت. در چنین شرایطی نهضت شیعی سربداران بر علیه ظلم و ستم و بی عدالتی طبقه حاکم قیام نمود. یکی از عواملی که خراسانی‌ها و به ویژه مردم سبزوار به این نهضت پیوستند، شعارهای ظلم‌ستیزانه و عدالت طلبانه رهبران مذهبی و رهبران سیاسی سربداران بود. مردم به خصوص جامعه روسایی سبزوار که دیگر تاب ظلم و ستم و بی عدالتی مغولان و اخلاف آنها را نداشتند با پیوستن به این نهضت به مقابله با بیگانگان پرداختند. شعارهای ظلم‌ستیزانه و عدالت طلبانه رهبران مذهبی سربداران مانند: شیخ خلیفه و شیخ حسن جوری که تحت تأثیر واقعه عاشورا و فرهنگ مقاومت نهفته در فرهنگ عاشورایی بوده است بیشترین نقش را در تشکیل و موفقیت سربداران خراسان داشته است. سربداران پس از پیروزی اولیه در برابر مغولان و تشکیل حکومت به حمایت از قیام های ظلم‌ستیز معاصر خود پرداختند. قیام‌های سربداران کرمان، سربداران سمرقند و مرعشیان مازندران از جمله این قیام‌ها بودند که از حمایت و کمک‌های سربداران خراسان سود برداشتند و این قیام‌ها نیز تحت تأثیر شعارهای ظلم‌ستیزانه و عدالت طلبانه نهضت سربداران قرار گرفتند.

بیان مسئله

حکومت شیعی سربداران از جمله خرده حکومت‌های محلی قرن هشتم هجری قمری است که توانست با مقاومت در برابر بیگانگان به پیروزی دست یابد. برخی از اهداف این نهضت باعث گرایش مردم به این نهضت شد. ظلم‌ستیزی و عدالت طلبی از جمله این اهداف بودند که شخصیت‌های مذهبی و سیاسی سربداران با توصل به این شعارها موفق به تشکیل حکومت شدند. لذا مسئله پژوهش در پیش رو، بررسی مفاهیم ظلم‌ستیزانه و عدالت طلبانه نهضت شیعی سربداران خراسان در قرن هشتم هجری قمری است که با دیدی تحلیلی ابتدا به چگونگی تشکیل حکومت سربداران می‌پردازد و سپس به تأثیرپذیری دیگر قیام‌ها از مفاهیم ظلم‌ستیزی و عدالت طلبی سربداران در قرن هشتم هجری قمری اشاره می‌کند.

اهمیت و ضرورت تحقیق

در پژوهش‌های عصر حاضر تاریخ ایران، پرداختن به قیام‌های شکل‌گرفته با صبغهٔ شیعی دارای اهمیت است. یکی از این قیام‌ها که موفق به تشکیل حکومت شد، نهضت شیعی سربداران خراسان است. چگونگی تشکیل حکومت سربداران و همچنین تأثیر مفاهیم ظلم ستیزانه و عدالت طلبانه بر دیگر قیام‌ها، با دیدی جدید پرداختن به چنین موضوعی را ضرورت می‌بخشد.

پیشینهٔ تحقیق

اگرچه تاکنون تحقیقات و پژوهش‌هایی در مورد ماهیت و چگونگی تشکیل حکومت سربداران خراسان صورت گرفته است. کتاب قیام شیعی سربداران به نویسنده‌ی یعقوب آژند از معروف ترین کتب در مورد قیام سربداران است این کتاب در سال ۱۳۶۳ به همت انتشارات نشر گستر منتشر شده است. همچنین کتاب معروف دیگر در زمینهٔ نهضت شیعی سربداران، کتاب نهضت سربداران خراسان از پژوهش‌سکی است. در مورد نهضت سربداران در کتاب‌های تاریخ ایران در دورهٔ مغول نیز اطلاعاتی یافت می‌شود از مهم‌ترین این کتاب‌ها می‌توان از کتاب تاریخ مغول عباس اقبال اشتیانی نام برد. در زمینهٔ مقالات هم آثاری در مورد نهضت سربداران نگارش یافته است. اما تاکنون اثری که به صورت یک پژوهش مستقل به بحث ظلم ستیزی و عدالت طلبی و تأثیر این مفاهیم بر تشکیل نهضت شیعی سربداران پرداخته باشد موجود نیست، از این حیث این پژوهش دارای نوآوری است.

آغاز نهضت شیعی سربداران

قرن هفتم هجری قمری مصادف با چند تحول سیاسی مهم در تاریخ ایران بود. شکست حکومت خوارزمشاهیان و سقوط خلافت بغداد توسط مغولان در این قرن به وقوع پیوست. مغولان به منظور سیطرهٔ سیاسی خود در سرزمین ایران، حکومت ایلخانان را تشکیل دادند.^۱ این حکومت در حدود یک قرن در ایران دوام آورد. با درگذشت سلطان ابوسعید و فروپاشی حکومت ایلخانی در سال ۷۳۶ هجری قمری هرج و مرج و نامنی سرتاسر سرزمین ایلخانان را فراگرفت.^۲ در چنین وضعیتی در هر ناحیه و قسمتی از سرزمین پهناور ایلخانی، فردی ادعای قدرت و فرمانروایی داشت و ناحیه یا منطقه‌ای را به تصرف خود در آورده و به حکومت‌های همجوار نیز طمع داشت. این عامل در نهایت موجب کشمکش‌ها و درگیری‌های بینیجه‌ای میان حکام نواحی مختلف شد. ادامه یافتن این نزاع‌های داخلی برای مردم ستم‌دیده ایران که در زیر سلطهٔ حکام ظالم بودند فاجعه‌بار بود. مخارج این جنگ‌های

۱. آژند، قیام شیعی سربداران، ص ۱۵.

۲. ترکمنی آذر، تاریخ سیاسی شیعیان اثنی عشری در ایران، ص ۲۸۲.

بی‌ثمر که از طریق مالیات‌های ناعادلانه مردم پرداخت می‌شد اوضاع سیاسی و اقتصادی مردم را تحت شعاع خود قرار داده بود.^۱ همچنین اوضاع سیاسی خراسان به علت جنگ‌طلبی‌های شخص طغاتیمور رو به وحامت گذاشت. رفتارهای ظالمانه طغاتیمور و دیگر مدعیان قدرت موجب گسترش نارضایتی‌های عمومی در این نواحی شد. استمرار این وضعیت که با ظلم و ستم بر مردم همراه بود زمینه قیام بر علیه نابرابری‌ها و بی‌عدالتی‌ها را فراهم کرد. در مورد آغاز شکل گیری نهضت سربداران روایت‌های گوناگونی در منابع تاریخی ذکر شده است اما همه منابع بر شروع این نهضت آزادی بخش در روستای باشتنی بیهق تأکید دارند. امیر عبدالرزاق از پهلوانان و نام آوران بیهقی رهبری قیام سربداران خراسان را بر عهده گرفت.^۲ امیر عبدالرزاق به گروهی از نارضیان که با عاملان مالیات بگیر طغاتیمور درگیر شدند پیوست و با بهره‌گیری از احساسات نارضیان قیامی مردمی بر علیه ظلم و ستم به راه انداخت.^۳ برخی پژوهشگران اقدامات سختگیرانه فنودالهای محلی در بهره کشی از مردم را مهم ترین عامل شکل گیری نهضت آزادی بخش سربداران دانسته‌اند.^۴ امیر عبدالرزاق پس از موفقیت اولیه در برابر متجاوزان و تصرف بیهق در نبردی نیروهای طغاتیمور حاکم خراسان را که برای پس گیری شهرهای تصرف شده توسط سربداران فرستاده بود شکست سختی داد. با شکست نیروی‌های طغاتیمور شهرت و آوازه سربداران در مناطق دیگر فرا گیر شد. امیر عبدالرزاق پس از مدتی به دست برادرش امیر وجیه الدین مسعود سربداری به قتل رسید و امیر وجیه الدین مسعود به حکومت سربداران دست یافت. وی را مؤسس حقیقی حکومت سربداران خراسان می‌دانند. امیر مسعود سربداری پس از رسیدن به قدرت، با شیخ حسن جوری که از عالمان به نام شیعی بود و همچنین در میان مردم نفوذ داشت متحد شد. با این اتحاد دو جریان مذهبی-سیاسی به رهبری شیخ حسن جوری و امیر وجیه الدین مسعود جریان مستقلی را پدید آورند.^۵ با این اتحاد قیام سربداران خراسان رنگی شیعی و مذهبی به خود گرفت.^۶ آخرین تلاش فرماندهان ایلخانی برای شکست دادن نهضت سربداران به رهبری امیر ارغونشاه صورت گرفت که وی در نزدیکی نیشابور از نیروی سربداران شکست خورد و گریخت.^۷ سربداران حدود نیم قرن در سبزوار قدرت داشتند و دوازده تن از آنها به حکومت رسیدند.

۱. راوندی، تاریخ اجتماعی ایران، ج، ۲، ص۳۱.

۲. ترکمی آذر، تاریخ سیاسی شیعیان اثنی عشری در ایران، ص۲۸۵.

۳. تنوی، قروینی، تاریخ الفی، ص۴۴۸ /ابدلیسی، شرفنامه، ص۴۱. /اسفاری، روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات، ج، ۲، ص۸.

۴. حقیقت، تاریخ جنبش سربداران و دیگر جنبش‌های ایرانیان در قرن هشتم هجری، ص۹۴.

۵. حافظ ایرو، زبده التواریخ، ص۸۳.

۶. آژند، قیام شیعی سربداران، ص۱۰۳.

۷. راوندی، تاریخ اجتماعی ایران، ج، ۲، ص۳۵.

بررسی مفهوم ظلم ستیزی در نهضت شیعی سربداران

ظلم و ظالم از واژه‌های است که در قرآن به آن توجه شده است. در قرآن آیات بسیاری به مبحث ظلم و ظالم می‌پردازد و از همین جهت ظلم ستیزی در بین مسلمانان به خصوص شیعیان از اهمیت فراوانی برخوردار است.

(ان الظالمين لهم عذاب اليم)

قطعاً برای ستمگران عذاب دردناکی هست.^۱

در سیره اهل بیت نیز به مبحث ظلم و ظالم به عنوان یکی از مهم ترین مفاهیم پرداخته شده است و ائمه اطهار علیهم السلام به ویژگی‌های ظلم و حاکمان ظالم بسیار اشاره کرده‌اند. در تاریخ اسلام و ایران این مفهوم خصوصاً برای شیعیان تداعی گر ستم‌ها و شکنجه‌های حاکمان در طول تاریخ است. یکی از دوره‌های تاریخی ایران که ظلم و ستم بر مردم افزایش یافت و باعث قیام‌های ظلم ستیزانه مردم خصوصاً شیعیان در برابر آن شد دوره مغلولان و خاصه ایلخانان ایران است. پس از مرگ ابوسعید ایلخانی بی ثباتی و هرج و مرج سراسر سرزمین ایران را فرآگرفت. در چنین وضعی مردم ایران بخصوص خراسان به نفی ظلم و ظالم پرداختند و هرگونه ظلم به حق رعیت را ناروا دانستند. مرعشی در کتاب خود تاریخ طبرستان و رویان و مازندران به این موضوع که مردم از ظلم و ستم به تنگ آمده‌اند اشاره می‌کند:

«در آن وقت تغا تیمور پادشاه آن طرف موسوم شده و در خراسان خطبه و سکّه به نام او می‌کردند و قومی از جته که از طایفه اشرار اترالک بودند با او موافق گشتند و در خراسان بدسریرتی می‌کردند و از وزرای قدیم و اکابر خراسان علاء الدین محمد در آن مملکت متمکن بود از آن سبب عرصه خراسان به رعایا تنگ شد و ظلم از حد بگذشت».^۲

در تاریخ ایران بعد از اسلام تا تشکیل دولت صفویه تنها نهضتی که به مقوله ظلم ستیزی توجه بسیاری نمود سربداران خراسان بودند. سربداران خراسان ظلم ستیزی را هدف اصلی و اساسی خود در برابر بیگانگان اعلام نمودند.^۳ شعار ظلم ستیزی و پایداری در برابر ظالم در خود نام سربداران نهفته است و آنان این شعار را مهم ترین هدف خود قرار دادند. عبدالرزاق سمرقندی با صراحة به ظلم ستیزی سربداران اشاره می‌کند:

«اگر خدا ما را توفیق دهد رفع ظلم و دفع ظالمان کنیم والا سر خود بر دار اختیار داریم و تحمل جور و ستم نداریم.»^۴

۱. سوره ابراهیم .۲۲

۲. مرعشی، تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، ص ۴۱.

۳. صفا، تاریخ ادبیات ایران، ج ۳، ص ۳۳.

۴. سمرقندی، مطلع السدین و مجمع البحرين، ص ۱۷۶.

ظلم ستیزی و نبرد با ظالم در نهضت سربداران به نوعی تحت تأثیر واقعه عاشورا بوده است و این مهم در سخنان برخی از رهبران مذهبی سربداری آشکار است. شیخ خلیفه نشستن و وضع کردن را جایز نمی دانست بلکه با توصل به ائمه اطهار خصوصاً امام علی علیه السلام و امام حسین علیه السلام که عليه ظلم و ستم قیام کرده اند، مبارزه با فسق و فجور را الزامی می دانست و همچنین وی مردم را به ظهور حضرت مهدی (عج) و نابودی ظلم و ستم بشارت می داده است.^۱ همین بعد مذهبی تعالیم شیخ خلیفه بود که باعث وحشت هیأت حاکم در خراسان شد.^۲ خواجه علی مؤید آخرین امیر سربداری نیز مردم را به ظهور حضرت مهدی (عج) و پایان ظلم بشارت داده است:

«خواجه علی مؤید چون به تائید الهی در سبزوار بر مستند شهریاری نشست در اظهار شعار مذهب علیه امامیه مبالغه نموده به اقصی الغایه در تعظیم سادات عظام کوشید و به امید ظهور صاحب الزمان سلام الله علیه هر صباح و مسae انتظار می کشید لطف و کرم آن خواجه محتشم را نهایت نبود».^۳

پیوستن مردم خراسان به شیخ حسن جوری تحت تأثیر شعارهای ظلم ستیزانه وی بوده است.^۴ عبدالرازاق سمرقندی گرایش مردم به شیخ حسن جوری را بی نظری توصیف می کند:

«به اندک مدتی چنان معتقد او شدند که به سخن او جان درمی باختند».^۵

مفهوم ظلم‌ستیزی در نهضت سربداران به خوبی در نامه خواجه یحیی کرایی که در جواب طغاییمور حاکم خراسان نوشته شده نشان داده است. سمرقندی این نامه را به زبان شعر در آورده است:

راضی چرا نهیم جفای زمانه را	گردن چرا نهیم جفای زمانه را
سیمرغ وار زیر پر آریم خشک و تر	دریا و کوه را بگذاریم و بگذریم
یا مردوار بر سر همت کنیم سر	یا بر سر مراد گردون نهیم پای

همچنین گرایش مردم ستم دیده کرمان به نهضت سربداران کرمان تحت تأثیر مفاهیم ظلم ستیزانه بوده است. این نهضت به رهبری پهلوان اسد خراسانی، برعلیه ظلم و ستم بیش از حد آل مظفر بر مردم بود که موجب پایداری و مقاومت مردم در برابر این حاکمان ستمگر شد.^۶ در چنین شرایطی حکومت سربداران خراسان که خود را حامی جنبش های ظلم ستیز می دانست به کمک این جنبش ضد ظلم برخاست.

۱. آئند، قیام شیعی سربداران، ص ۷۷.

۲. همان: ص ۷۸.

۳. خواندمیر، حبیب السیر، ج ۳، ص ۳۶.

۴. ترکمنی آذر، تاریخ سیاسی شیعیان اثنی عشری در ایران، ص ۲۸۳.

۵. سمرقندی، مطلع السعدین و مجمع البحرين ، ص ۱۷۴.

۶. همان: ۲۸۱.

۷. کتبی، تاریخ آل مظفر، ص ۹۹.

«خواجه علی مؤید سبزواری التماس مددی کرده بود. او صد سوار آراسته سربال با پهلوان غیاث تونی به مدد فرستاده بود، شاه یحیی به جهت اخراجات ایشان در تنگ بود، آن سواران را با پهلوان غیاث به مدد پهلوان اسد فرستاد».^۱

همچنین ظلم ستیزی سربداران قیام سمرقند را نیز تحت تأثیر قرار داد. بدینگونه که یکی از بزرگان سمرقند به نام مولانا زاده در برابر ظلم و ستم بیگانگان قیام می کند و نام سربدار به خود می دهد. عبدالرزاق سمرقندی در کتاب مطلع سعدین و مجمع البحرين چگونگی آغاز قیام سربداران سمرقند و ظلم ستیزی آنها را شرح می دهد:

«روز جمعه خواص و عوام در مسجد جامع آمده خاطر بر امری قرار نمی گرفت. در این حال، مردی داشمند از بزرگ زادگان بخارا، مشهور به مولانا زاده، تیرانداز و دلیر، شمشیر حمایل کرده بر پای خاست و آهسته رفته بر بالای منبر برآمد و سلام کرده آواز برآورد که معاشر المسلمين امروز غلبه کفار به قصد خان و مان مسلمانان آمده اند و حاکمی که جزیه مسلمانی را باج و خراج نام کرده می ستاند و به خاطر خود خرج می کرد، چون دشمن پیدا شد، مسلمانان را به طرح ریخت و از پیش کفار گریخت و هر چند اهالی این شهر امانی و ساوری دهنده خلاصی نخواهند یافت و روز قیامت سوال از شما بزرگان خواهد بود. کیست که متصدی امر اسلام و معهده خواص و عوام شود تا ما نیز در سر قدم او نهاده به خدمتکاری قیام نماییم.»^۲

ظلم ستیزی در نهضت شیعی سربداران تحت تأثیر اندیشه های تشیع اثنی عشری و فرهنگ عاشورا بوده است که سربداران از آن برای رسیدن به مقاصد خود به خوبی بهره بردن.^۳

عدالت طلبی

عدالت طلبی و عدالت خواهی به عنوان یکی از مهم ترین اهداف نهضت های آزادی خواه در هر عصر به شمار می رود و قیام های متعددی در تاریخ ایران با شعار عدالت طلبی روی داده است. سربداران عدالت خواهی را به عنوان یکی از اهداف متعالی خود مد نظر قرار دادند. عدالت طلبی موجب پیوستن افراد بسیاری به این نهضت شد. شیخ خلیفه پیشوای فکری - مذهبی سربداران اعتقاد داشت که باید مردم را با مسائل اجتماعی آگاه کرد و تشویق نمود تا بر ضد عاملان اصلی بی عدالتی قیام کنند.^۴ هدف رهبران مذهبی و سیاسی سربداران، حمایت از طبقه پایین و روستاییان و همچنین برقراری مساوات عمومی در بین تمامی مردم بود.^۵ رهبران سیاسی این نهضت، کوشش فروانی در اجرای عدالت

۱. همان، ص ۱۰۱.

۲. سمرقندی، مطلع السعدین و مجمع البحرين، ج ۱، ص ۳۵۰.

۳. حسینی، تأثیر فرهنگ عاشورا در جنبش‌های ستم ستیزانه مردم مسلمان تا قرن هشتم هجری، ص ۵۹.

۴. حقیقت، تاریخ جنبش سربداران و دیگر جنبش های ایرانیان در قرن هشتم هجری قمری، ص ۱۲۷.

۵. همان: ۱۶۶.

در جامعه به کار می‌بستند.^۱ گفته شده خواجه علی شمس الدین چشمی، از امیران عادل سربدارای بوده است. عبد الرزاق سمرقندی در مورد برقایی عدالت توسط خواجه علی اینگونه می‌آورد:

«هزده هزار مرد را مرسوم داد و رعیت را مرفه الحال داشتی و بکفایت زندگانی نمودی و با محترفات سبزوار شدی و گویند که مرسوم مردم را برات نتوشتی و در مجلس خود نقد شمردی و دادی.»^۲

مردم ستم دیده و عدالت خواه سبزوار پس از شهادت شیخ خلیفه، به شیخ حسن جوری که از مروجان عدالت خواهی بود پیوستند.^۳ تبلیغات شیخ حسن جوری در بعد عدالت طلبی، به دلیل نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی مورد توجه مردم قرار گرفت.^۴

ابن بطوطه سیاح معروف اهل سنت نیز با اینکه سربداران را «رافضی» می‌نامند اما اجرای عدالت در این نهضت را کم نظیر توصیف می‌کند:

«آئین عدالت در قلمرو آنان رونق گرفت که سکه‌های طلا و نقره در اردوگاه ایشان روی خاک می‌ریخت و تا صاحب آن پیدا نمی‌شد کسی دست به سوی آن دراز نمی‌کرد»^۵

ابن یمین از شاعران معروف عصر سربداران در مورد عدالت طلبی و برقایی عدالت توسط امیران سربداری اشعار بی‌شماری دارد او در ایيات زیر به تمجید از تاج الدین علی سربداری و عدالت طلبی وی می‌پردازد:

آفتتاب عدل او چون سایه بر گیتی فکند	کرد کوتاه از کتان دست تعدی ماهتاب
هم ز عدل شاملش بینم که از بیداد چرخ	شیر میجوید ز قصد گاو شیری اجتناب

همچنین ابن یمین در جای دیگر از دیوان شعر خود به عدالت طلبی خواجه یحییٰ کرّابی از امیران معروف سربداری می‌پردازد و وی را سلطانی معروفی می‌کند که عدالت و بخشش از الزامات حکومت او بوده است:

بر روزگار دولت شاه فلک جناب
رأیش فکند سایه رفعت برآفتتاب
پیش از سوال یافته نیکوترين
تخست کی نیافت چو او شاه کامیاب
خورشید ز درو پس این نیلگون حجاب
جایی نماند جز دل اعدای او خراب^۶

فرخنده باد مقدم دستور کامیاب
سلطان مشرقین که اوچ سروری
آن کز صریر خامه او گوش سایلان
یحییٰ تاج بخش که تا رسم خسر ویست
از شرم رأیش آخر هر روز میشود
تا عدل او عمارت عالم بنا نمود

۱. خواندمیر، حبیب المسیر، ج ۳، ۳۶۴.

۲. سمرقندی، ، تذکره الشعراء، ص ۲۲.

۳. ترکمنی آذر، تاریخ سیاسی شیعیان اثنی عشری در ایران، ص ۲۸۴.

۴. آژند، قیام شیعی سربداران، ص ۷۸.

۵. ابن بطوطه، سفرنامه ابن بطوطه، ص ۴۶۴.

۶. ابن یمین، دیوان اشعار ابن یمین فریومدی، ص ۱۶.

نهضت شیعی سربداران خراسان اگرچه با حمله تیمور و در گذشت خواجه علی مؤید منقرض شد اما مفهوم عدالت طلبی این نهضت در قیام های بعد از آن تأثیر گذار بود.

نتیجه‌گیری

مفاهیم ظلم سنتیزانه و عدالت طلبانه در آموزه‌های قرآنی و فرهنگ تشیع از اهمیت بی‌شماری برخوردار هستند و به همین علت در برخی از قیام ها در تاریخ ایران این مفاهیم باعث گرایش مردم به آن ها شده است. قیام سربداران خراسان از جمله قیام های ظلم سنتیزانه و عدالت طلبانه موفق در تاریخ ایران است که الگویی برای قیام های بعد از خود شد. سربداران خراسان در دوره زمانی ای که سراسر سرزمین ایران را هرج و مرج و ناامنی فرا گرفته بود، بر علیه ظلم و بی‌عدالتی طبقه حاکم، قیام کردند و یکی از مهم ترین عواملی که باعث گرایش مردم خراسان بخصوص سبزوار به این نهضت شد شعارهای ظلم سنتیزانه و عدالت طلبانه آن ها بود. این آموزه ها که تحت تأثیر قرآن کریم و فرهنگ اهل بیت به وجود آمده بودند مهم ترین هدف سربداران به شمار می‌آمد. رهبران مذهبی سربداران خراسان چون شیخ خلیفه و شیخ حسن جوری تحت تأثیر مفاهیم و اعتقادات فرهنگ شیعی به مفهوم ظلم و عدالت پرداختند و موفق شدند مردم را با این مفاهیم آشنا و از آن در برابر بیگانگان استفاده نمایند. نهضت سربداران خراسان پس از تشکیل حکومت یکی از سیاست های خود را حمایت و دفاع از قیام های ظلم سنتیزانه و عدالت طلبانه قرار داد که برخی از این حمایت ها به صورت مستقیم و برخی به صورت غیر مستقیم بوده است. حمایت از سربداران کرمان یکی از بارزترین حمایت های سربداران خراسان از قیام های ظلم سنتیز است. حمایت های نظامی از سربداران کرمان نشان دهنده گرایش ظلم سنتیزانه سربداران خراسان در دیگر نقاط سرزمین بوده است. همچنین نهضت سربداران سمرقند و مرعشیان مازندران نیز تحت تأثیر سربداران خراسان قرار گرفته اند. نهضت سربداران از این جهت دارای اهمیت می‌باشد که آشکارا شعائر شیعی اثنی عشری را تبلیغ کردند و الگویی برای حکومت های پس از خود چون صفویان شدند.

منابع و مأخذ:

- قرآن کریم.
- ابن بطوطة، محمدبن عبدالله. *سفرنامه ابن بطوطة*. ترجمه محمد علی موح.، تهران: موسسه انتشارات آگاه، ۱۳۷۰.
- ابن یمین، فریومدی. *دیوان اشعار ابن یمین فریومدی*. به تصحیح حسین علی باستانی راد. تهران، کتابخانه سنایی، ۱۳۴۴.
- اسفزاری، معین الدین محمد زمچی. *روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات*. مصحح سید محم کاظم امام. تهران : انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۳۸.
- آزند، یعقوب. *قیام شیعی سربداران*. تهران: نشر گستر، ۱۳۶۳.
- بدالیسی، شرف خان. *شرفنامه*. مصحح ولادمیر ولاپینوف. تهران: انتشارات اساطیر، ۱۳۷۷.
- پطروشفسکی، ای.پ. نهضت سربداران خراسان. ترجمه کریم کشاورز: تهران انتشارات پیام، ۱۳۵۱.
- تنوی، قاضی احمد و آصف خان قزوینی. *تاریخ الفی*. مصحح غلامرضا طباطبایی مجد. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۸۲.
- ترکمنی آذر، پروین. *تاریخ سیاسی شیعیان اثنی عشری در ایران*. تهران: مؤسسه شیعه‌شناسی، ۱۳۸۵.
- حافظ ابرو، عبدالله ابن ابی لطف‌الله. *زبانه التواریخ*. مصحح سید کمال حاج سید جوادی. تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۰.
- حسینی، محمد. «تأثیر فرهنگ عاشورا در جنبش‌های ستم ستیزانه مردم مسلمان تا قرن هشتم هجری». چکیده مقالات اولین کنگره بین‌المللی امام خمینی (س) و فرهنگ عاشورا، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س)، ۱۳۷۴.
- حقیقت، عبدالرฟیع. *تاریخ جنبش سربداران و دیگر جنبش‌های ایرانیان در قرن هشتم هجری*. تهران: انتشارات علمی، ۱۳۶۳.
- خواندمیر، غیاث‌الدین همام. *حبیب السیر*. تهران: انتشارات خیام، ۱۳۸۰.
- راوندی، مرتضی. *تاریخ اجتماعی ایران*. ج. ۲. تهران: انتشارات نگاه، ۱۳۸۲.
- سمرقدی، کمال‌الدین عبدالرزاق. *مطابع السدیین و مجتمع البحرين*. مصحح عبدالحسین نوایی. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۳.
- سمرقدی، میر سید شریف راقم. *تاریخ راقم*. مصحح منوچهر ستوده. تهران: انتشارات بنیاد محمود افشار، ۱۳۸۰.
- صفا، ذبیح‌الله. *تاریخ ادبیات ایران*. ج. ۳. تهران: انتشارات فردوس، ۱۳۷۸.
- عباسی، جواد و زهرا راضی. *مشروعیت ایرانی در حکومت‌های محلی ایران در قرن هشتم هجری*, *فصلنامه پژوهش‌های تاریخ محلی*, سال دوم، شماره دوم، ۱۳۹۳، ص ۹۸-۸۴.

- کتبی، محمود. *تاریخ آل مظفر*. مصحح عبدالحسین نوابی. تهران: انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۴.
- مرعشی، سید ظهیرالدین. *تاریخ طبرستان و رویان و مازندران*. مصحح محمد حسین تسبیحی. تهران: مؤسسه مطبوعاتی شرق، ۱۳۴۵.

